

stofrichting wordt gehouden. Teken de omtrek af en markeer tegelijkertijd de punten B. Nu potloodlijnen op 8 mm afstand van de lange zijden aanbrengen (hechtruimten) en het segment uitsnijden.

Twee naast elkaar liggende delen met de potloodlijnen op elkaar brengen. Omdat het eigenlijk geen rechte lijnen zijn, moet dat in stapjes gebeuren. Lijm met bijvoorbeeld bisoncol de hechtruimten aan elkaar; hierna op de basislijn aan elkaar stikken tot aan punt B. Knip bij B de beide hechtstroken in tot de basislijn. Klap de hechtruimte naar een zijde om en stik een tweede maal. Vouw de niet gestikte delen van de hechtrand naar het eigen deel om en stik dit vast. Deze handelingen met de 100 delen herhalen! Als de rotor straks in bedrijf is zal hij wel eens aan een obstakel haken. Punt B is dan een zwak punt. Ter versteviging leggen we daar een strookje dacron van 20 x 8 mm aan

de binnenkant en stikken dat vast of we stikken door de hele rotor bij B een plat koord.

Met een vouwvoet en vouwband de binnenrand afzomen. Bij de buitenrand brengen we de uitstekende punten **in lijn** met het naastliggende deel dat hierna met vouwband aan elkaar gehecht wordt. Op alle overgangen van de aan elkaar grenzende delen brengen we lusjes aan. Dat worden er 100. Wij gebruikten daarvoor 6 cm lange stukjes doorgestikt vouwband, 2 cm lengte aan het ene deel vaststikken, dubbel vouwen en 2 cm aan het andere deel vaststikken.

De toom.

In de toom is ± 500 m ϕ 1 mm lijn verwerkt. Voor een goede werking is het volgende nodig. Iedere twee naast elkaar liggende delen worden met een 1 m lange ϕ 1,5 mm nylonlijn aan elkaar verbonden. In het

midden knopen we een lusje. We hebben nu 50 lusjes. Aan ieder lusje komt een ± 8 m lange ϕ 1,5 mm nylonlijn. Nu 5 naast elkaar liggende lijnen verbinden aan een 1,5 m lange ϕ 3 mm lijn. We houden dan 10 ϕ 3 mm lijnen over, die uiteindelijk aan een grote wartel komen. Om dat netjes te krijgen vergt wel even wat werk, maar het lijnenspel behoort ook bij het uiteindelijk mooie effect. Er mag best wat rek in de lijnen zitten, als het maar overal gelijk is. De wartel is een kogellager (uit een videorecorder) met een middellijn van 22 mm, waarin een ± 9 mm gat zit. Door dit gat steekt een 9 mm bout waaraan een stevige ring zit. De kogellager zelf ligt in een nylon schijf, waarin 10 gaatjes geboord zijn. De 10 lijnen steken hier door en zijn met een knoop geborgd.

Op te nemen element.

Het ronddraaiend element in de open ruimte van de rotor behoeft niet beslist een clown te zijn! Laat hier uw fantasie werken en bedenk zelf iets origineels. Ik zou het niet leuk vinden als het zonder wijziging werd overgenomen. Ik lanceer het idee om uw fantasie te stimuleren en u zelf iets origineels te laten bedenken.

Ik ben er zeker van dat er ideeën worden ontwikkeld, die geheel voorbij zullen gaan aan enkele door mij gehanteerde basisregels. Toch vermeld ik even wat voorwaarden voor een vlakke afbeelding.

Ik heb gevoelsmatig hier en daar gaas verwerkt. Gaas dat later werd gekleurd. Gevoelsmatig om de druk, die onherroepelijk ontstaat als iets vlak tegen de wind in wordt gezet, te verminderen.

Om de afbeelding goed te laten uitkomen moeten diverse delen worden opgespannen met behulp van koolstofstaf (2 mm massief) of daar waar een buiging essentieel is door 2 mm massief glasfiber. De uiteinden zijn voorzien van een 2 mm nylandopje. De hoesjes waarin